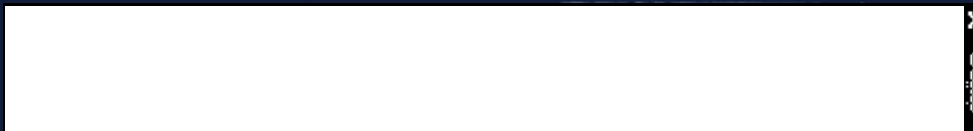

* پردیس پارس *

منوی اصلی

صفحه نخست
پست الکترونیک
گالری قالب

آرشیو نوشته ها

اشتباه های بسیار شگفت!! فرانسوا والا دانشمند فرانسوی

با درود به دوستان
اکنون بر آنم تا برخی اشتباه های کوچک و گاه بسیار شگفت!! **فرانسوا والا فرانسوی** یکی از دانشمندانی که درباره ی ایلام و زبان ایلامی کار می کند را بر شما هویدا سازم.
از وی مقاله ای تحت نام زیر در سال 1994 ، در مجله ی مطالعات شرق چاپ شد.

Deux Tablettes Elamites de l'Universite de Fribourg

مقاله ای که بسیار مهم است و به خواندن دو گل نوشته ی تخت جمشید در دانشگاه فریبورگ می پردازد.
نخستین پرسش اینست که این دو گل نوشته چگونه سر از دانشگاه فریبورگ

آبان 1385
آذر 1385
دی 1385
فروردین 1386
اردیبهشت 1386
تیر 1386
مرداد 1386
شهریور 1386
خرداد 1387
مرداد 1387
بهمن 1387
اردیبهشت 1389

درآوردند؟! همچنین یکی یا شاید بیشتر در موزه لوور ، یکی در موزه بریتانیا و تا در حراجی الن میر بفروش رسیده! و ... نیز هست؟! آیا جز اینست که همه این گل نوشته در سال 1312 و 1317 بدست آمده و یا به دانشگاه شیکاگو فرستاده شدند که چندی از آنها به ایران برگشته یا از همان آغاز به موزه ی ایران (ایران باستان) سپرده شدند و اکنون چندی از آنها به موزه ی پارس در منتقل شده است.

اکنون این پرسش پیش می آید که این چند ده گل نوشته ی پراکنده چگونه با دست این موزه ها یا دانشگاه ها یا حراجی ها سپرده شده اند!! جز این است که یا دانشگاه شیکاگو آنها را خرده فروشی !! یا ... کرده است و یا اینکه در ا یکی یکی آنها را کش رفته و به اروپایی ها فروخته اند؟!؟! یکی به این پرس پاسخ بدهد!؟!

این گل نوشته را چندین سال پیش در برگه ی 31 کتاب از زبان داریوش دیده بودم متوجه متفاوت بودن متن آن با متن گل نوشته ای که در زیر همان برگه آورده (فقط ترانویسی لاتین به همراه برگردان پارسی) شده بودم ، که سرانجام پس بازخوانی متن پشت این گل نوشته ، در نوشتاری به این مهم پرداختم. بیش از یک سال پیش این نوشته در دسترس دوستان گذاشته شد و این درج بود که نشانی از آن نیافته بودم و تنها از روی عکس آن را بازخوانی کرده بودم. بازخوانی پشت گل نوشته بدین سان بود :

PAP! 12? d.

ITU.lg ha-tu-ma h.be-ul 18-

um-me-man-na d.ITU.lg-na a-ak d.

ITU.lg-na 1 UDU.NITÁ.lg du-man-ra

m.ka-me-iz-za tal-li-iš du-me

m.ma-ra-za ik-ka-mar du-iš-

da

خط نخست که تنها بخش پایانی آن آورده شده چون در لبه ی بالایی بود اصلا رویت نبود و به سختی چند نویسه ی بالا را در آن حدس زدم که زیاد هم درس نبود.

اما چند هفته پیش متن لوحی با نام PFFA را در سایتی اسپانیایی دیدم. در آن متن ترانویسی با برگردان اسپانیایی آمده بود. متن پس از برگردان آن به رسم الخط هلک اینگونه است ، در اینجا تنها دو بند پایانی آورده شده است :

PFFA

(زبان ، گرامر و ...) سنگ‌نوشته بیستون

سند‌های آرامی

کتاب زن در پارس باستان

فونت و فرهنگ واژگان سومری

فونت سه بعدی سومری نو

سند‌های شوش، انشان و پارسه

سند‌های PF, MTT I, S پردیس پارس -

تارنمای پیشینم

زندگی‌نامه پروفیسور هلک R.T. Hallock

گل‌نوشته‌های باروی پارسه PFT

تخت جمشید - عکس

سایت دانشگاه شیکاگو سند‌های سومری

CDLI Project

دو گل‌نوشته سومری - اور سوم

4. 6^d.ITU.lg ha-du-ma^hbe-ul 18-um-me-man-na
d.ITU.lg-na a-ak^d.ITU.lg-na 1 UDU.NITÁ.lg du-ma-an-ra
5. hw.ka-me-iz-za tal-li-iš du-me hw.ma-ra-za ik-
ka-mar du-iš-da

اما در اینجا نشان m. هلک که بایستی به گونه ی hh. نوشته می شد ، hw.
نگاشته شده است! (که مطمئنا خطای نوشتاری است!)
hw. = hh. = m.

یکی دو هفته پیش به اصل مقاله دسترسی پیدا کردم. در آغاز درباره ی گل ن
ی PFF A چنین نگاشته بودم :

آمار وبلاگ
این گل نوشته بسیار شبیه و همسان گل نوشته ی برگه ی 31 کتاب از زبان
داریوش است ولی آن نیست و این را کاملا مطمئن هستم. (du-man-)

(ra, ha-tu-ma :: du-ma-an-ra, ha-du-ma

بله ، من مطمئن شدم این دو یکی نیست چون دو واژه بدرستی با هم متفاوت
بود! ولی پس از بدست آمدن اصل مقاله و دیدن عکس این لوح در آن مقاله ما
طراح
ی اشتباه نویسنده و به خطا رفتن خودم شدم. آری فرانسوا والا بدرستی خم
کرده بود. او بجای نگاشتن man از دو نویسه ی ma-an استفاده کرده بود که
هیچ وجه درست نیست. نشان du را نیز اشتباه کرده است. اگرچه شاید چند
درصد حق با وی باشد ، ولی بدرستی با توجه به این که دو بار دیگر ، نشان
این نوشته بکار رفته ، میتوان مطمئن بود که این نشان tu است. بدلیل خرابی
جزیی این نویسه نظر دادن کمی مشکل است. ولی نشان tu کاملا با آنچه در
می شود جور است در حالی که du خیر! همچنین در این واژه نشان du به ن
بکار می رود!

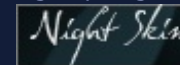
از سویی در این نوشته PAP اصلا بکار نرفته و عددی که من پنداشته بودم ش
12 باشد ، 6 بوده است.

اما اینها خطاهایی در ترانویسی این گل نوشته است که شاید در هنگام نگار
روی داده باشد ، ولی خطایی دیگر در این نوشته دیده می شود که بدرستی
ناقص نویسنده را از زبان ایلامی و گل نوشته های پارسه می رساند! (البته
من کمی تند رفته باشم ولی خودتان داوری کنید! وی دچار اشتباهی عجیب
شده است!)

کاربران آنلاین:

بازدیدها : 83284

Design by : Night Skin

RSS

Powered By

BLOGSKY.COM

زمانی که به آوردن یادداشت هایی برای گل نوشته ی دوم می پردازد ، در هم
 آغاز چنین خطایی کرده که :
 او به آوردن گل نوشته ی شماره ی PF 431 از کتاب هلک با ترجمه ی انگلیس
 وی می پردازد. برگردان را مطابق با کتاب هلک می آورد ولی اصل ترانویسی
 گل نوشته را از رسم الخط هلک به رسم الخط م. ج. استیو بر می گرداند. در
 پروفیسور هلک نویسه های ایلامی را به گونه ای ساده تر و از سویی درست تر
 اند در حالی که استیو ، والتر هینتس ، فرانسوا والا و حتی پروفیسور استولپر
 رسم الخطی بر مبنای نگارش بابلی بهره می گیرند. که البته همه الزاما یک
 نیست!

در برگردان این گل نوشته از رسم الخط هلک به نگارش فرانسوا والا چنین خم
 پیش آمده است :
 نگارش هلک که البته نام ها حذف شده و با PN نشان داده شد :

40 ŠE.GIŠ.Ì.Ġ kur-min NP1-na NP2 du-ša w.Ġ hu-ut-taš
 n-be-ul 24-na

و اینهم نگارش فرانسوا والا :

40 ŠE GIŠ Ì MEŠ kur-mán NP1-na NP2 šá GIŠ Ì MEŠ hu-u
 taš-tá AŠ be-ul 24-na

اما اشتباه هایی که باید بازگو شود :
 از فرانسوا والا می پرسیم SE را به چه معنایی گرفته اند!! آیا برآستی با نشا
 (با ارزش هجایی GIS) آشنا هستند!! می دانند واژگان **روغن** و **کنجد** که در
 گل نوشته آمده برآستی کدام واژگان ایلامی بوده اند!!
 SE در زبان سومری به معنای **جو** می باشد. در گل نوشته های تخت جمشید
 گونه ی هُزوارشی (Logogram) بسیار بکار می آید و در ترکیب هایی به ش
 ŠE.GIŠ.Ì.Ġ (کنجد) ، ŠE.BAR.Ġ (جو / غله) ، ŠE.GIG.Ġ (احتمالا گندم)
 ŠE.GAL.Ġ و ... می آید. در واقع همیشه بر سر واژگانی که از دسته ی غله
 هستند می آید. من ندیده ام در جایی SE تنها بکار آید!!
 اما نویسه ای با ارزش هجایی GIS کاملا شناخته شده است که هلک برای
 آوای iz, is را می آورد. دیگران همگی نیز همین دو ترانویسی را بکار می برند
 اما برخی از نویسه ها علاوه بر آواهای ایلامی ممکن است در هُزوارش های
 سومری نیز بکار بیاند. این نویسه نیز چنین است و در شکل هُزوارش (Log.)
 به گونه ی GIS می آید. (همه نیز همین گونه می نویسند).

ولی حالت دیگر اینست که برخی از نویسه ها ممکن است به عنوان نشانگر (determinate) بکار آیند. در ایلامی این نشانگر ها بسیار بکار می آیند. مثلا d. نشانگر این است که واژه ی بعد از آن به نام یک خدا یا به واژه ای اله اشاره دارد. یا v. برای مردان بکار می آید و f. برای زنان و (این سه را دیگران AN ، m. (یا I) و SAL) می نویسند. یکی از این نشانگرها (det.) همین نویسه ی مورد گفتگوی ماست که در آغاز واژگانی که به درخت ، چوب ، گیاه ، میوه و ... اشاره دارد هویدا می شود. ایر نویسه بنا به نگارش هلک در حالت det. به شکل w. نوشته می شود و بنا به نگارش دیگران برابر با شکل log. و ارزش هجایی آن ، یعنی GIŠ. پس دانستیم نویسه ای با ارزش GIŠ بنا به نگارش هلک w, GIŠ (log.), s, GIŠ (det.) می باشد.

دیگران آن را iz, is, GIŠ (log.), GIŠ (det.) می نگارند. (معمولا هزوارش ها را با حروف بزرگ و نشانگر ها را با حروفی بالاتر از خط م نویسند. به متن ها نگاه کنید.) (البته پروفور هلک نشانگر ها را بالاتر ننگاش اند ولی برای همسنجی با نگارش فرانسوا والا تنها در همین یک مورد نگارش تغییر دادم.) اما بنیم نادیده گرفتن چنین مطلبی چه بر سر متن ما آورده است.

برگردان پارسی متن چنین است :
40 (بار) **کنجد** ، فراهم شده بدست NP1 ، NP2 دریافت کرد و **روغن** تهیه ک
سال 24 ام.

نویسه ی با ارزش هجایی GIŠ در این متن 2 بار بکار رفته است. بار نخست با ی هزوارشی و بخشی از هزوارش سومری **کنجد** **SE.GIŠ.I** ، و بار دوم بگو نشانگر ، پیش از واژه ی روغن.

اما فرانسوا والا این دو را در هم آمیخته ، هر دو را نشانگر دانسته است. و بخ از واژه ی **کنجد** را همچون واژه ی روغن نگاشته و بخشی از آن را به شکل E رها کرده است.

در واقع وی در برگرداندن نگارش هلک به نگارش دیگران ناتوان بوده است!!
GIŠ نخست ، بخشی از **هزوارش** **کنجد** بوده در حالی که ایشان آن را **نش** واژه ی روغن دانسته اند!!

ضمنا پسانتر واژه ی du-ša را به شکل šá نوشته است!! شاید در اینجا نشا du- از قلم افتاده است ، ولی پس از دیدن خطای فاحش نخستین ، من به خ

اجازه می‌دهم چنین بیانیشم که ایشان اصلاً متوجه‌ی معنای واژه‌ی u-šā "دریافت کرد" نبوده و آن را با زبان بابلی درآمیخته است! šá در زبان بابلی حرف ربطی است که معمولاً معنای "که" را می‌دهد.

ضمناً شما را به این نکته نیز رهنمون می‌شوم که احتمالاً وی اصلاً معنای واژه‌ی ŠE را در نیافته است. زیرا چنانچه به اصل مقاله نگاه کنید خواهید دید که ŠE اگرچه با حروف بزرگ نگاشته ولی اندازه‌ی آن برابر با دیگر نویسه‌های معمولی است!!

در واقع باید بدانید که پروفیسور هلک هزوارش‌ها را اگرچه با حروف بزرگ می‌نوشته‌اند ولی سایز و اندازه‌ی آنها (ارتفاع نگارش حروف) برابر با دیگر نویسه‌ها بوده است.

(برای درک بهتر باید بگویم متن‌های را با فونت شماره 16 و هزوارش‌ها را با شماره 14 و البته حروف بزرگ نگاشته‌اند.) معمولاً دیگران این کار را نمی‌کنند. کلاً هزوارش‌ها را با حروف بزرگ می‌نویسند بدون اینکه اندازه آنها را کاهش دهند!

در اینجا فرانسوا والا واژه‌ی هزوارشی **GIŠ Ì MEŠ** را با حرف بزرگ و اندازه معمولی بدون کاهش ارتفاع نوشته در حالی که ŠE را بدون دانستن واقعیت موضوع، برابر با اندازه هلک رونویسی کرده‌اند (کوچک کرده است)!! یعنی چه نمی‌دانم!! اگر هزوارش‌ها را با حروف بزرگ نوشته‌اند! پس ŠE را چه پنداشته‌اند!! که اندازه ارتفاع آن را همچون واژه‌ی روغن **نگاشته‌اند** اگرچه با حروف بزرگ نگاشته شده ...!! در واقع ایشان اصلاً متن را نفهمیده‌اند!! اگر جز این بگویید!!

برای از بین رفتن هر گونه شک‌های بخش مربوط از نوشته‌ی ایشان را درعکس ببینید:

و داوری خود را بگویید!! واقعا هلک چیز دیگری بوده است. روانش شاد! خدا را شکر اکنون او چشم از جهان فرو بسته! وگرنه با دیدن چنین برداشتی نوشته‌اش دق می‌کرد!

این را نمی‌توان خطای چاپی دانست! چون این مقاله‌ها با دقت خاصی نگاشته می‌شوند.

از سویی باقی متن‌ها خطایی جز این ندارند! نمی‌دانم علم او را بپذیرم یا خیر! پرتی و ناتوانی اش را!!

معنای این لوح بر پایه نگارش ترانویسی فرانسوا والا چنین است:
40 **جوا! روغن!** ، فراهم شده بوسیله NP1 ، NP2 **که** روغن درست کرد. س
24 ام.

